

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 11 MEI.

Kiezing te Bilsen.

De kiezers van het kanton Bilsen zullen zich den 22 dezer maand vergaderen om een lid van den provinciale raad te kiezen in vervanging van M. Beckers, ontslaggever.

Benoemingen van Burgemeesters en Schepenen.

Zijn benoemd:

M. J. Smets burgemeester der gemeente Rixingen, in vervanging van M. Vanhees, overleden.

M. J. Vanhees schepen, in vervanging van M. Smets.

M. F. Deleixhe-Street burgemeester benoemd der gemeente Roelenge s/G, in vervanging van M. J. H. Frenay-Nizet.

M. H. Craybeckx schepen te Ulbeek, in vervanging van M. P. L. Vanbilsen, ontslaggever.

Een koninklijk besluit van 5 mei machtigt de gemeente Stevoort, eene leening te doen van 11.500 franken.

— De gendarmerie van Luik heeft den dader aangehouden van een vrijwilligen moord op een jong kind, dat acht dagen geleden uit de Vredre, recht over de kerk van Chaudfontaine, is opgevischt. De dader is een Hollander van geboorte, D., genaamd; hij is te Henri-Chapelle aangehouden, waar hij sedert eenigen tijd eene hoeve in pacht had. Onder weg heeft hij aan de gendarmen volledige bekentemissen gedaan; hij heeft verteld dat hij een kind had, hetwelk hij verplicht was in den kost te doen bij een vrouw te Grivignée. Om het kostgeld van dat kind niet meer te moeten betalen, heeft hij de misdaad gepleegd, waarover hij zich voor het assisenhof zal te verantwoorden hebben.

Onlusten te Parijs.

Alvorens den aanval tegen de omheinde vesten der fransche hoofdstad te bevelen, heeft het Staatsbestuur van Versailles een' laatsten oproep tot de opstandelingen gedaan bij vorm van proclamatie aan de Parijzenaars, welke overal rondgezonden en aangeplakt is geworden.

Dit stuk, van groot historisch belang, luidt als volgt:

« Parijzenaars,

» Het vrijelijk geraadpleegde Frankrijk is gehoorzaamheid verschuldigd aan het Staatsbestuur dat alleen het wettige is, het eenige welk bevelen kan, indien Staatsbestuur geen ijdel woord is.

» Het gouvernement heeft U dezelfde rechten gegeven als aan Lyon en Marseille. Gij kunt gene uitgebreider rechten eischen.

» De minderheid, die U verdrukt, beweert dat zij hare geweldadigheden aan Frankrijk op kan dwingen; zij schendt den eigendom, zet de burgers in 't gevang, schorst den arbeid op, houdt den voorspoed tegen, vertraagt de ontzuiming van ons grondgebied door de Duitschers en stelt U bloot aan een' nieuwen aanval van den vijand, welken hij verklaart te zullen doen zonder genade te schenken, in geval wij zelven den opstand niet betuigen.

» Wij beloven nog het levensbehoud aan degenen die de wapens zullen neerleggen. Wij zullen de hulpdeden aan de behoeftige werklieden blijven uitbetalen. Maar de opstand moet eindigen; want deze kan niet voortduren, zonder dat Frankrijk verloren ga.

» Het Staatsbestuur had gewenscht dat gij zelven u van uwe overweldigers kondet verlossen; dewijl gij dit niet kunt, moet het zich wel daarmede belasten. Tot heden heeft het zich bepaald bij den aanval der buitenwerken.

» Thans is de oogenblik gekomen om uwe foltering te verkorten: het moet de omheining aanranden.

» Het zal Parijs niet beschieten; het zal geen kanonschot lossen dan ter opening der poorten; het zal trachten de verwoestingen des oorlogs, aan dewelken het gene schuld heeft, te beperken tot de aanvalspunten.

» Van U hangt het nu af, de onherstelbare verwoestingen eener bestorming te voorkomen. Gij zijt honderdmaal menigvuldiger dan de opstandelingen der Commune. Vereenigt u dan, opent uwe poorten voor ons. Dan zal het kanonvuur ophouden; de kalmte, de orde, de overloed en de vrede zullen herleven; de Duitschers zullen ons grondgebied ontruimen;

de sporen uwer dwalen en ongelukken zullen verdwijnen.

» Parijzenaars! denkt er rijpelijk over na. Binnen weinige dagen zullen wij in uwe stad zijn. Frankrijk wil gedaan maken met den burgeroorlog; Frankrijk wil het, moet het en kan het; het strijdt voor U.

» Gij kunt medewerken om U zelven te redden, met de bestorming noodeloos te maken, met van heden af uwe plaats te hernemen onder uwe medeburgers en uwe broeders.»

De *Daily Telegraph* en de *Frankfurter Zeitung* deelen belangrijke berichten mede over de onderhandeligen te Frankfort gevoerd tusschen prins von Bismark, graaf von Arnim en de fransche ministers Jules Favre en Pouyer-Quartier, in het hotel van den russischen gezant te die stad.

De fransche financie-minister heeft verklaard dat de uitbetaling der oorlogskosten binnen de daarvoor bepaalde termijnen, moeilijkheden aanbiedt, welke Frankrijk op dezen oogenblik niet te boven kan komen. Als vergelding voor eenige gevraagde financiële toegevingen door Duitschland, zou Frankrijk eene verlenging van 't handelsverdrag toestaan en voordelige schikkingen betrekkelijk den Ooster-Liezenweg.

M. Favre, minister der buitenlandsche zaken, heeft gevraagd dat de forten van Charenton, Nogent, Rosny en Noisy door de Duitschers aan de troepen van Versailles worden overgegeven, en dat de Duitschers het fransche Staatsbestuur ter hulpe zouden komen met de teruggaaf van een deel der buit gemaakte wapens en krijgsvoorraad, waarbij de spoedige terugkeer der fransche krijgsgesvangenen die zich nog in Duitschland bevinden?

Prins von Bismark heeft zich gunstig gestemd getoond om de begeerten van M. Jules Favre in te willigen; maar M. Pouyer-Quartier heeft zijne voorstellen niet kunnen doen aanvaard. Prins von Bismark heeft aangedrongen op de slijpe naleving der vredesvoorwaarden, en den franschen minister aangeraden toelucht te nemen tot eene leening in de financiële gestichten van Engeland, Frankrijk en Duitschland. Hij deed gevoelen dat eene langere vertraging erge gevolgen kon hebben voor Frankrijk en voor het Staatsbestuur van Versailles.

Prins von Bismark heeft daarop een bijzonder onderhoud gehad met M. den baron von Rothschild.

De conferentie werd ook bijgewoond door den heer Declercq, een der fransche onderhandelaars ter conferentie van Brussel.

Die conferentie heeft vier uren geduurd. Op al de punten is men 't eens geworden. Maandag moest het Vredesverdrag bepaald opgesteld worden, en dinsdag, zou het aan de Nationale Vergadering te Versailles onderworpen worden en te gelijker tijd aan den keizer van Duitschland, ter bekrachtiging.

Keizer Wilhelm heeft aan prins von Bismark eene telegram gezonden, meldende dat, hoewel zich strikt houdende aan de schikkingen der voorloopige vredesvoorwaarden, hij nochtans alle mogelijke gemakken moet verleenen om tot eene volkomen overeenkomst te geraken, en grondig beraadslagen over de middelen om den opstand van Parijs zonder veel moeite te dempen.

Prins von Bismark wordt in Berlijn terug verwacht. Graaf von Arnim keert niet terug naar Brussel.

Men mag derhalve nu zeggen dat de Vrede tusschen Frankrijk en Duitschland gesloten is, en dat het laatste bedrijf van het schandelijke en bloedige treurspel der Communisten in Parijs eerstdaags gespeeld zal worden.

Hoe schuldig en strafplichtig door roof en moord, blijft aan de kopstukken der roode Jacobijnen nog eene laatste kans om hun eigen leven te behouden. M. Thiers, 't hoofd der uitvoerende macht, wil zijn geliefkoosd Parijs niet beschieten, geen noodeloos broederbloed vergieten dan dat waartoe hij gedwongen wordt. Hij doet een' laatsten oproep tot de goedgezinde burgers van Parijs, om het kaf van het koorn te scheiden en de rampzalige tooneelen eener algemeene bestorming te vermijden.

Moge zijn oproep aanhoord worden!

De troepen van Versailles hebben het fort Issy overmeesterd en bezet; het schijnt dat de 800 opstandelingen, die zich nog daarin bevonden, langs een' onderaardschen weg ontsnapt zijn naar Parijs, en dat zij voornemens waren dat vergruisde fort in de lucht te doen springen zooaast de Versaillesaars hetzelfde in bezit zouden hebben. Er zijn op dezen oogenblik nog geen andere bijzonderheden bekend.

Het nabij gelegene fort van Vanvas wordt geweldig beschoten en biedt geen grooten

weerstand meer; ook dat van Montrouge is reeds bedreigd. Van dat punt, zetten de belegeraars hunne aanvallen voort naar 't Boulognebosch. Tusschen Meudon en Bicêtre hebben belangrijke artilleriegevechten plaats gehad. De zware batterijen der Versaillesaars schieten langs geheel de strijdlijn; vooral de nieuwe batterijen van Montretout maken veel verwoestingen.

Van dag tot dag nauwer ingesloten en buiten de vestmuren teruggedreven naar de binnenstad, ziet de Commune het einde der regeering van den opstand met rasse schreden naderen. In dien uitersten nood onderwerpen de eerst zoo trotse en heerschzuchtige mannen der midden-commissie en van 't zoo genaamde comitee van openbaar welzijn, zich reeds aan het soldatengeweld, aan het opperbevel van den kolonel of generaal Rossel; de sabel heerscht nu in Parijs veel gestrenger dan ooit onder het bestuur der Napoleons. Het schrikbewind, het geweld en de willekeur viereen volop den teugel; iedereen wordt gedwongen de wapens op te nemen, en men zet zelfs de correspondenten der buitenlandsche dagbladen in 't gevang.

Eene depeche uit Berlijn meldt dat prins von Bismark zich naar Compiegne begeeft, in het hoofdkwartier van den prins van Saksen, en dat hij aldaar een onderhoud zal hebben met den heer Thiers.

Die bijeenkomst heeft ongetwijfeld ten doel de verlossing van Parijs te bespoedigen. Na in Frankfort eens te zijn geworden op de financiële en verdere gewichtige schikkingen van het vredesverdrag, blijft er niets anders meer over dan voor goed gedaan te maken met den opstand die de fransche hoofdstad nog onder zijn bedwang houdt. De forten, heden ten noorden en oosten nog door de deutsche troepen bezet, zullen aan de Versaillesaars overhandigd worden; de fransche krijgsgesvangenen zullen allen uit Duitschland terug keeren en, bijaldien de communisten in hunne ijhoofdigheid zouden welgeren zich aan het wettelijke gezag te onderwerpen, zal de algemeene aanval tegen de binnenstad moeten gedaan worden.

De Duitschers, die van langs zoo ongeduldiger worden om hunne oorlogs-schadevergoedingen te ontvangen en eindelijk naar hunne haardsteden terug te keeren, zullen gewis, desnoods, zich langs de zijde van het wettige fransche Staatsbestuur plaatsen, met hetwelk zij den vrede gesloten hebben.

Zoals wij 't gister zegden, zal de laatste akt van het treurspel der Communisten derhalve eerstdaags gespeeld, en Parijs alras van hun schrikbewind verlost worden. Onderwerpt de Commune zich niet bijtijds, dan kan de laatste schok gewis ontzettend, moorddadig en rampvol zijn; maar in alle geval zal de opstand verpletterd worden en, bij hardnekkigen tegenstand, mogen de kopstukken dier voor Parijsen Frankrijk zoo doelruffige als rampzalige beweging, zich aan eene gestrengere straf hunner rooverijen en moorddrijven verwachten.

AANBLIK VAN PARIJS.

Binnen Parijs wordt het van dag tot dag droeviger; de partigangers der Commune roepen soms de kalmte van Parijs in, als een bewijs dat de hoofdstad met hen is; maar zij moesten er bijvoegen dat Parijs iederen dag meer en meer inwoners ziet wegvliuchten. Het is oogschijnlijk dat als er nog slecht eenige duizenden personen binnen Parijs zullen zijn, de groote stad nog veel kalmer zal wezen.

Op 35 huizen, welke zich langs den eenen kant van den boulevard des Italiens bevinden, zijn er 17 gesloten.

In de rue de la Paix is er geen enkel magazijn open. De passage van de Opera, altijd zoo levendig, altijd zoo woelig, is ten 7 uren gesloten.

Hetgeen nog de droefheid van Parijs vergroet, is het aanzienlijk gat lijkstoeten die iederen dag door de stad trekken.

Eergisteren ten 9 uren 's morgens ontmoette ik op den boulevard Voltaire een dier lijkstoeten. Hij was samengesteld uit 7 doodwagens, waarvan elke het stoffelijk overblijfsel droeg eens nationale garde, ongelukkige slachtoffers van den broederoorlog.

De hoeken der lijkwagens waren met trofeën van vlaggen versierd, waarvan het brieschende rood levendig afsteekt met de zwarte draperijen; zij hebben een zonderling voorkomen, dat niet van statigheid ontbloeit is. Immortellen-kranen en eenige lauwerentakken zijn op de doodkisten naast het uniform der afgestorven neergelegd.

De eerste dezer wagens sleepte het lijk van kolonel Bertheaud, commandant van het 170^e bataljon, gedood te Issy.

Op den oogenblik dat de gebeurtenissen voor-

vielen, aan dewelken men de Commune verschuldigd is, maakte commandant Bertheaud deel van 't leger. Hij was luitenant-kolonel in een regiment jagers te paard. Zijne republikaansche overtuigingen bewogen hem om zijn degen ten dienste der Commune te stellen.

Hij werd tot commandant gekozen van het 170^e bataljon, tot de grootste teleurstelling en spijt van Maxime Lisbonne, agent in militaire plaatsvervangings, lid van het midden-comitee, die bij de aankomst der Commune in eenmaal tot den graad van luitenant-kolonel van den staf werd benoemd, en later aanspraak had gemaakt op het bevelhebberschap over het 170^e bataljon. Maxime Lisbonne in zijne ontwerpen mislukt zijnde, voedde tegen kolonel Bertheaud een haat, welken hij vroeg of laat koelen wilde.

Commandant Bertheaud werd in het begin der laatste week met zijn bataljon naar Issy gezonden, en legde er veel dapperheid en koelbloedigheid aan den dag; altijd vooruit, den degen in de vuist, 't gevaar trotseerende, zag men hem aan 't hoofd zijner mannen, waarvan hij aller achtung had gewonnen.

Donderdag morgen zond luitenant-kolonel Lisbonne bevel aan commandant Bertheaud om hem te komen spreken. — Zegt aan kolonel Lisbonne, antwoordde Bertheaud, dat ik gene bevelen van hem te ontvangen heb; dat ik bataljons-overste ben, vrijelijk gekozen, en indien hij mij spreken wil, dat hij mij hier dan zelf vinde.

Dit antwoord maakte luitenant-kolonel Lisbonne woedend, die twee bataljons zond, het 70^e en 124^e, om commandant Bertheaud aan te houden. Maar toen deze bataljons aan de kazern der gendarmerie kwamen, waar het 170^e bataljon was, namen de mannen van hetzelfde met de ontwerpen van Lisbonne bekend, het geladen geweer in de hand, luid verklaard dat zij zouden vuren zoo een het durfde wagen de hand op hunnen commandant te leggen.

Eene uitlegging had plaats. De officieren der bataljons wisten de reden der aanbouding niet, maar, die reden vernomen hebbende, keurden zij het gedrag van den commandant goed, alsook dat der soldaten onder zijne bevelen geplaatst. Zij zagen van de aanbouding af, welke hun was opgelegd. De commandant gelastte een zijner vrienden te verklaren dat de gebeurtenissen gene onmiddellijke verklaring verischten, maar dat hij zich het vermaak wel eens zou geven van kolonel Lisbonne die onbeschoftheid te doen weer betalen.

't Is op den avond van dien dag dat de commandant in zijn bed gelood werd, waar hij zijn dagblad las, door een stuk houwtiser dat hem aan de slapen trof.

Op het kerkhof Père Lachaise werden twee redevoeringen gesproken op het graf van commandant Bertheaud, de ene door generaal Brunel, de andere door citizen Henri Fortuné in naam der Commune, waarvan hij deel maakt. Deze redevoering, oprecht, welsprekend, maakte eenen diepen indruk op de omstanders.

Eensklaps komt eene vrouw, jong nog, schoon gansch in 't zwart gekleed, door de menigte welke het graf omtreft. Zij slaakte hartscheurende kreten in wilde in den gapenden kuil springen, waarin de stoffelijke overblijfsels van den commandant neergelegd waren; zij vroeg om begraven te worden met hem, haren broeder, haar eenigen steun.

— Ik wil sterven, riep zij uit, sterven met hem, die mij zoo teer lief had! Ik ben alleen thans, zonder bloedverwanten, zonder vrienden. Ik wil sterven!

Dames, welke de andere slachtoffers vergezelden, bedachten die vrouw en gelukten er in haar te verwijderen. Toen naderde de luitenant kolonel Lisbonne het graf van den commandant, waarvan hij de lofrede maakte en eindigde roepende: Wraak! Wraak! terwijl hij terzelfder tijd een immortellenkranen op de doodkist wierp.

Op dien oogenblik hoorde men twee krachtige stemmen uitroepen: — Weg Lisbonne! Deze kreten kwamen uit de rangen der nationale gardien. Men begriep licht den indruk welke dit schreeuwen veroorzaakte. Het lid der Commune vernam naar de oorsak ervan, ontdekte alles, maakte een verslag en luitenant kolonel Maxime Lisbonne werd van zijnen graad verboden.

'S namiddags ontmoette ik op de Concorde-plaats een anderen stoet. Deze bestond slechts uit 3 wagens. Na den 2^e, kwam een open rijtuig waarin zich eene jonge vrouw bevond aan de levendigste wanhoop ter proef. Haar echtgenoot, dien zij over eenige weken huwde, was gedood geworden. Twee vrouwen, die zich in hetzelfde rijtuig bevonden, poogden haar te troosten. Het gekerm dezer ongelukkige weduwe ontrukte een ieder tranen, en men vroeg zich af, waarom men alzo 't schouwspel dezer droefheid rond wauddelde.